

dannede Mænd i Christiania havde overført Tanken hertil. Men i mine Dine er det forøvrigt slet ikke til Glæde for Loven, at den kommer fra Preussen; thi Preussen har et overmaade godt Skolevesen. Jeg kan ikke Andet end fremhæve, hvor mærkelig det er, at det samme Ord den ene Dag kan vække Begeistring og den anden Dag det Modsatte. Man har sagt, at vi skulde uddanne vort Skolevesen efter England; men der see vi netop, hvor forunderligt vi Danske mangle Blikket for det Systematiske. Skaar sagde et æret Medlem, at de engelske Arbeidere kjendte Nutidens statsøconomiske Principer bedre end vore juridiske Candidater, og jeg saae Medlemmer juble derover og ønske, at Arbeiderne i Danmark snart maatte dele det ærede Medlems statsøconomiske Principer. Forleden Dag dvælede det samme Medlem ved de samme statsøconomiske Principer og da udtalte et andet Medlem, at han dog var glad ved, at ikke eet Medlem foruden Bedkommende her i Salen havde det samme øconomiske Princip, og jeg saae da de samme Medlemmer ligesaa glade derover. Det er dog mærkeligt, hvorledes ganske den samme Ting kan vække Glæde den ene Dag og Forstræffelse den anden Dag. Jeg troer altsaa ikke, at man skal angribe Loven, fordi Tanken først er fremstillet af en Mand i Tydskland.

Formanden: Hvis det ærede Medlem vil udstrække sit Foredrag videre, vil det blive nødvendigt nu at afbryde Forhandlingerne og fortsætte dem i et følgende Møde. Jeg gav kun det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning.

S. C. D. Müller: Jeg veed ikke, om den høitærede Formand erkjender, at jeg endnu har Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har fremdeles Ordet, men da Grændsen for en kort Bemærkning allerede er overffreden, maa jeg anmode det ærede Medlem om at gjøre finere yderligere Bemærkninger meget korte.

S. C. D. Müller: Jeg har Bænkelighed ved her paa denne min fjernede Plads i denne store Sal at følge det høitærede Formand; men jeg troede, at jeg havde Ret til, ja, den ligefremme Forpligtelse mod Forsamlingen, naar jeg havde brugt et vist Udtryk, der senere var bleven modsagt, ja, havde givet Anledning til de meest forfjellige Udtalelser, da kort at motivere, hvorfor jeg havde brugt dette Udtryk. Det maa vel dernæst ogsaa tjene til min Undskyldning, at min ærede Forgænger forledede mig, idet den korte Bemærkning, som han begyndte, blev uden Afbrudelse af Formanden temmelig lang. Det Andet, man bebrejdede mig, var, at jeg havde sagt, at Grundtvig som bekjendt havde været en Modstander af Souverainitetens Affkælfelse, hvorimod de Mænd, som havde Blikket aabent baade for Oldtiden og Nutiden, vare de, som havde kastet Souverainiteten. Et æret Medlem bemærkede hertil, at Grundtvig havde Gramensattest paa, at han havde gaaet i den lærde Skole; men nu skal jeg ganske rolig stille min Betragtning af Grundtvig for den gamle Forfatters egen og det grundtvigianske Parties Domstol overfor hans. Jeg anseer da Grundtvig for at være baaren af Nordens Land, men det ærede Medlem anseer ham derimod for at være indeklemmt i den sorte Skole.

Th. Nielsen: Det er ikke for at imødegaae det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), at jeg har taget Ordet; thi hans Wittigheder ere saa vel bekjendte, at det ikke kan være for at omtale dem; jeg tager Ordet, ligesaa lidt som for at gjøre ham de gode og store Handlinger stridig, som han omtaler, han har udført. Jeg tager kun Ordet for at sige, at jeg ikke er nogen Modstander af den classiske Dannelse; jeg beklager tværtimod høitilgen, at jeg ikke selv har faaet den; kun har jeg Tvivl om, at man er saa grundig hjemme i den paa de Steder, hvor man har lært den, som man giver sig Mine af at være. Jeg har ogsaa Tvivl om, at man virkelig kan læse de gamle Forfattere i Grundsproget, og det er for, at man kan faae denne classiske Dannelse